

VRHOVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

Evidenčna številka: VS00049008

Datum odločbe: 14.09.2021

Opravična številka II.stopnje: VDSS Sodba Pdp 145/2021

Senat: mag. Marijan Debelak (preds.), Borut Vukovič (poroč.), Samo Puppis

Področje: CIVILNO PROCESNO PRAVO - DELOVNO PRAVO

Institut: predlog za dopustitev revizije - zavrnitev predloga - izredna odpoved pogodbe o zaposlitvi

Zveza: ZPP člen 367a, 367a/1, 367c, 367c/2. ZDR-1 člen 109, 110, 110/1, 110/1-2

Jedro

Vrhovno sodišče ugotavlja, da pogoj iz prvega odstavka 367.a člena ZPP niso podani, zato je na podlagi drugega odstavka 367.c člena ZPP zavrnilo predlog za dopustitev revizije.

Izrek

Predlog se zavrne.

Obrazložitev

1. Sodišče prve stopnje je ugotovilo nezakonitost izredne odpovedi pogodbe o zaposlitvi, ki jo je tožena stranka podala tožniku 17. 7. 2020. Ugotovilo je tudi, da delovno razmerje med strankama na podlagi pogodbe o zaposlitvi z dne 1. 1. 2006 še vedno traja (I. točka izreka). Toženi stranki je naložilo, da tožnika pozove nazaj na delo in mu prizna vse pravice iz delovnega razmerja od 17. 7. 2020 dalje (II. točka izreka). Toženi stranki je naložilo, da tožniku povrne stroške postopka (III. točka izreka). Odločitev temelji na presoji, da je tožnik v obeh nočnih izmenah, v katerih je njegovo delo kontroliral detektiv, sicer naklepno kršil obveznost, da opravi obhod celotne marine, saj bi za en obhod potreboval uro in pol, obhod pa je opravil v 9 oziroma 16 minutah. Vendar pa je ocenilo, da kršitvi nista tako hudi, da bi utemeljevali izredno odpoved pogodbe o zaposlitvi, brez predhodnega opozorila. Sodišče je verjelo detektivovi ugotovitvi, da je tožnik v obeh nočeh spal v pisarni, obenem pa je verjelo tožnikovi izpovedbi, da zaradi težav oči ponoči zapre, zaradi česar je potem zaspal, zato mu glede te kršitve ni mogoče očitati naklepa oziroma hude malomarnosti.

2. Sodišče druge stopnje je pritožbi tožene stranke ugodilo in izpodbijano sodbo spremenilo tako, da je tožbeni zahtevek v celoti zavrnilo. Presodilo je, da je sodišče prve stopnje zmotno uporabilo materialno pravo

glede vprašanja, ali je tožniku v zvezi s spanjem na delovnem mestu mogoče očitati naklep oziroma hudo malomarnost in v zvezi z vprašanjem, ali so očitane kršitve v zvezi z neopravljenimi nočnimi obhodi takšne, da utemeljujejo izredno odpoved pogodbe o zaposlitvi na podlagi 2. alineje prvega odstavka 110. člena Zakona o delovnih razmerjih (ZDR-1; Ur. l. RS, št. 21/2013).

3. Zoper pravnomočno sodbo sodišča druge stopnje je tožnik predlagal dopustitev revizije glede naslednjih pravnih vprašanj:

- ali je sodišče druge stopnje pravilno uporabilo določbo 109. člena ZDR-1 glede presoje, da so v okoliščinah obravnavanega primera izpolnjeni pogoji, da ni mogoče nadaljevati delovnega razmerja, glede na to, da se ni opredelilo do vseh okoliščin in interesov obeh pogodbenih strank, zlasti do interesa tožnika, da se delovno razmerje nadaljuje;

- ali je za enkratno, prvo kršitev delovnih obveznosti, v obravnavanih okoliščinah, podan utemeljen razlog za uporabo določbe 110. člena ZDR-1, na kateri temelji izredna odpoved pogodbe o zaposlitvi;

- ali je okoliščina, da je delavec zakinkal oziroma zaspal na delovnem mestu, zadostuje standardu hujše kršitve obveznosti iz delovnega razmerja, ki so primerljive z razlogi na strani delavca, kot jih opredeljuje določba 110. člena ZDR-1, zlasti pa, da ima kršitev vse znake kaznivega dejanja ali če delavec najmanj pet delovnih dni zaporedoma ne pride na delo;

- ali se ob pravilni uporabi določbe 2. alineje prvega odstavka 110. člena ZDR-1 ugotavlja zgolj dejstvo kršitve in stopnjo krivde, ne pa tudi drugih okoliščin v zvezi s tožnikovim delom;

- ali se mora sodišče druge stopnje ob spremembi sodbe sodišča prve stopnje, skladno določbi 109. člena ZDR-1, opredeliti tudi do interesa tožnika, da se delovno razmerje nadaljuje;

- ali je s spremenjeno odločitvijo glede dokazne ocene sodišča prve stopnje sodišče druge stopnje kršilo tožnikovo ustavno zagotovljeno pravico, da se strankine trditve obravnavajo in se ovrednotijo in je to tudi razlog bistvene kršitve določb pravnega postopka in lahko vpliva na zakonitost sodbe;

- ali gre v primeru, če se sodišče druge stopnje opredeljuje do odločilnih dejstev, do katerih se sodišče prve stopnje ni opredelilo, za novo ugotovljeno dejansko stanje, ki se lahko ugotovi le v primeru razpisane obravnave;

- ali je sodišče druge stopnje s tem, ko je drugače ugotovilo dejansko stanje in zato spremenilo sodbo sodišča prve stopnje v škodo tožnika, slednjemu odvzelo pravico do pravnega sredstva oziroma opredelitve do za sodišče odločilnih okoliščin;

- ali je bila tožniku kršena pravica do izjave ter pritožbe, ker je sodišče druge stopnje spremenilo dokazno oceno glede izpovedi prič Kante in Susman ter tožnika.

4. Predlog ni utemeljen.

5. Na podlagi prvega odstavka 367.a člena Zakona o pravnem postopku (ZPP; Ur. l. RS, št. 26/99 s spremembami) sodišče dopusti revizijo, če je od odločitve Vrhovnega sodišča mogoče pričakovati odločitev o pravnem vprašanju, ki je pomembno za zagotovitev pravne varnosti, enotne uporabe prava ali za razvoj

prava preko sodne prakse. Sodišče dopusti revizijo zlasti v primerih:

- če gre za pravno vprašanje, glede katerega odločitev sodišča druge stopnje odstopa od sodne prakse vrhovnega sodišča, ali
- če gre za pravno vprašanje, glede katerega sodne prakse vrhovnega sodišča ni, še zlasti, če sodna praksa višjih sodišč ni enotna, ali
- če gre za pravno vprašanje, glede katerega sodna praksa vrhovnega sodišča ni enotna.

6. Vrhovno sodišče ugotavlja, da pogoji iz prvega odstavka 367.a člena ZPP niso podani, zato je na podlagi drugega odstavka 367.c člena ZPP zavrnilo predlog za dopustitev revizije.

7. Odločitev je sprejelo soglasno.

Datum zadnje spremembe: 18.10.2021